

aarene. Den ærede Rigsdagsmand vil saaledes indsee, at der ogsaa har været god Tid til alvorlig Overveelse, og jeg kan ogsaa forstikkre ham om, at den har fundet Sted, om man ogsaa nu, paa Grund af den hurtige Expedition, ikke tilstrækkelig kunde fremhæve dette Punkt, der foranledigede nærmest mine Øtringer for, til hvilke han nu vil holde sig. Det er forøvrigt et Punkt, det, jeg udhævede om Bolværkets Nytte ogsaa for Havarister, som følger aldeles af Sagens egen Natur, thi der foreligger altid med Budgettet og er ogsaa fulgt i Aar et Kort, der viser de forskellige Dybder i Havnen, og deraf vil det sees og være seet, at intet Skib, der kommer ind og bruger Havnen som Nødhavn efter lidt Havarie, vil kunne gaae til noget af de nuværende Bolværker, saasnart det stikker en vis betydeligere Dybde, men jeg troer, at det kan være nok for at vise, at selve Planen har været meget vel overveiet, førend den blev fremsført. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand meente at Udgifterne, der ville havees, ikke kom igjen, naaget, som den høitærede Indenrigsminister alt har nævnt, og som Havnebestyrelsen har fremsført i sin Skrivelse, de nævnte Anløb af Dampskibe ville medføre store Indtægter, fordi, som Taleren yttrede, de ville medføre igjen Udgifter under andre Brancher, saa er dette en Gjenstand, som jeg ikke nærmere her kan indlade mig paa; dog skal jeg kun bemærke, at de Indtægter, der ere i Indstillingen calculerede i den her gjældende Anledning, virkelig ville indtræde for Statskassen, forudsat, at de paagjældende Havne-reglementer i Tarten væsentlig blive forandrede; de ville maaskee indkomme alene ved Dampskibe, foruden hvad andre store Skibe maae komme til at erlægge, som der i Skrivelsen fra Havnebestyrelsen er oplyst. Hvad den ærede Rigsdagsmand nævnte om det norske Dampskib og Udgifterne i den Anledning under Postvæsenet, da er det kun, saavidt mig bekjendt, dette specielle Skibs Anløb, der er Tale om, og Postvæsenets Udgifter staae ikke i Forbindelse med Havnen, saa jeg tør ikke tillade mig videre at gaae ind derpaa. Forsaavidt det ogsaa er nævnt, som om de høiere Indtægter havde foranlediget, at

man skulde have været indbore samvittighedsfuld i sine Indstillinger om Udgifterne, saa maa jeg paa det allerbestemteste baade modsliglige Tanker og Øtringer, og ogsaa modslig, at jeg har brugt Ord, der med Rimelighed kunde foranledige Misforstaaelse. Tvertimod kunde det saa meget mindre falde mig ind, da det stadigt har været en Bestræbelse i Bestyrelsen af Havnen, at det med Tiden kunde bringes dertil, at den saa nogenlunde kunde forrente sig. Jeg forstikker, at det er Noget, som særdeles meget ligger og vil ligge Bestyrelsen paa Sinde, hvad enten den saa skal være Statens eller gaae over til Kommunen.

En saadan Deling af Havnen i Stats- og Commune-Havn, som den ærede Rigsdagsmand nævnte, troer jeg rigtignok er umulig af mange Grunde; jeg troer ogsaa, at det er meget klart beviist af den ærede Indenrigsminister, at man ikke kan lade Eiendomsfællesskab indtræde her; thi det vilde stode paa altfor mange Vanskeligheder, og skal der med Hensyn til saadanne Institutioner træffes et saabant Arrangement, som den ærede Rigsdagsmand har antydet, saa maatte det vistnok være saaledes, at Staten gjorde en Overdragelse paa en Maade, som de Vedkommende kunde være tjente med. Forsaavidt der er bleven nævnt, at Afgifterne i Havnen, de saakaldte Havnepenge, vare for høie, og at man altsaa maatte søge at faae dem nedsatte, saa staaer denne Sag under Regjeringens Afgjørelse for Diebliffet. Jeg har forresten ikke sagt, at de vare for høie, idet jeg, efter Bestyrelsen af Havnen, som Statshavn, har meent, at man maatte finde sig i, at Havnepengene vare høiere end i andre Havne; det kunde altid være ønskeligt, om de kunde sættes ned. Jeg ansøgte iøvrigt Stillingen, som den er med de høie Havnepenge, som et Argument for, at vedkommende locale Sted vilde finde sig og fandt sig i en Byrde, som fulgte med det Gode, at man, paa Grund af Forholdene, har en Statshavn til local Benyttelse.

Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand nævnte en nyere og bedre Bygningsmaade, end ved Anvendelsen af Tømmer, saa er han gaaet saa meget ind paa det techniske Gebeet, at jeg ingenlunde skal tillade mig der aldeles at